Styrelsen har senest opdateret dette internationale politikpapir den 26. august 2026

DUFs holdning til det internationale ungdomsarbejde med klima og miljø

DUF mener, at unge skal være med til at træffe beslutninger nu, som får afgørende indflydelse på vores fremtid. Derfor går DUF ind for Intergenerationel equity. DUF finder, at det er urimeligt, at ældre generationer forvalter deres indflydelse over verdenssamfundet på en måde, som bliver en ulempe for fremtidige generationer.

Dette gælder i særlig grad, når det kommer til klimaet og miljøet, hvor den nuværende udvikling ikke er bæredygtig og dermed kommer til at belaste fremtidige generationer. For første gang står vi som generation overfor en fremtid med dårligere levevilkår end vores forældre, herunder mindre biodiversitet, et forurenet hav- og landmiljø og voldsommere klimaforandringer. Det mener DUF er et brud på generationskontrakten, og derfor er det en udvikling, som skal vendes. Klimaforandringerne vil også betyde forøget migration, når mennesker søger væk fra tørke, oversvømmede områder og ekstreme vejrfænomener.

DUF mener, at alle mennesker har ret til et sted at bo og behandlingen af flygtninge og migranter skal ske med menneskerettighederne i centrum. Derudover mener DUF, at alle børn og unge har ret til en fremtid med et stabilt klima, en sprudlende biodiversitet og et rent miljø. Det kræver kollektive, politiske og systemiske løsninger på lokale, nationale og internationale niveauer. Det er ikke den rette vej at gå at overlade ansvaret til enkeltindivider.

Klima- og miljøkriserne kræver derfor øget international handling. FN's medlemslande skal forpligte sig til at levere reelle reduktioner i forlængelse af målet om maks. 1,5 graders temperaturstigning, stoppe tabet af natur og biodiversitet samt stoppe eller drastisk minimere forurening.

En bæredygtig fremtid

DUF tilslutter forståelsen af bæredygtighed som, at klodens ressourcer skal forvaltes på en sådan måde, at vilkårene for fremtidige generationer ikke forringes. Derfor er det afgørende for DUF, at ambitionerne på klima-, miljø- og forureningsområdet hæves. For DUF er det også centralt, at der bruges flere ressourcer på at afværge kriserne nu for ikke at efterlade en uforholdsmæssig stor regning til vores og fremtidige generationer.

Derfor mener DUF, at:

- Udledningen af klimaskadelige gasser skal mindskes på globalt plan.
- Forbruget af ikke-fornybare ressourcer skal reduceres til et bæredygtigt niveau.
- Udvindingen af olie, kul og gas skal stoppes.
- Rensning af jord, luft og vand skal prioriteres.
- Vi skal som samfund fremme ansvarligt forbrug og produktion.
- Der skal findes strukturelle tiltag, som gør det nemmere at forbruge og producere ansvarlig, samt gør det mere besværlig at gøre det modsatte.
  Klima- og miljøkriserne skal ses i relation til hinanden med fokus på synergier og fælles løsninger. Politikker og løsninger skal respektere de planetære grænser, så for én udfordring ikke forværrer en

anden. Det betyder bl.a., at klimatiltag også skal beskytte biodiversitet, vandmiljø og øvrige naturressourcer.

Natur og biodiversitet
Naturen er en grundlæggende forudsætning for menneskers trivsel, et stabilt klima og en bæredygtig fremtid. Klima- og naturkriserne hænger tæt sammen og skal løses i fællesskab. Tab af biodiversitet, ødelæggelse af levesteder og forringelse af økosystemer svækker naturens evne til at lagre kulstof, beskytte mod klimaforandringer og sikre de ressourcer og økosystemtjenester, som mennesker er afhængige af. Derfor er beskyttelse, genopretning og bæredygtig forvaltning af naturen afgørende for både klimaindsatsen og en langsigtet bæredygtig udvikling.
Derfor mener DUF, at:

- FN's medlemslande skal arbejde for at beskytte og genoprette naturen gennem flere beskyttede naturområder på land og i havet, genopretning af ødelagte levesteder og styrket beskyttelse af biodiversiteten.
- Der skal arbejdes for, at mindst 30 % af verdens land- og havarealer er effektivt beskyttet i 2030.
- Naturbaserede løsninger skal prioriteres, hvor de både kan styrke biodiversiteten og bidrage til klimatilpasning og reduktion af drivhusgasser.
- Ødelagte økosystemer, herunder skove, vådområder og marine økosystemer, skal genoprettes.
- Truede dyre- og plantearter skal beskyttes gennem bevarelse og genopretning af deres naturlige levesteder.
- Adgangen til naturen skal styrkes, så flere mennesker får mulighed for at opleve og engagere sig i naturen.

Uddannelse, oplysning og kapacitetsopbygning
Bred forståelse af klima- og miljøudfordringernes kompleksitet og konsekvenser er afgørende for at sikre unge den nødvendige handlings- og beslutningskraft. Samtidig sikrer oplysning et fundament for langsigtet implementering og samfundsændringer på området. DUF mener, at uddannelse og oplysning af unge er essentielt for at sikre de nødvendige fremskridt på klima- og miljødagsordnerne, både nationalt og internationalt. Klima- og miljøoplysning skal løbende bygge på den nyeste forskning og internationale viden, så unge får indsigt i både klimaforandringer, naturkrisen og centrale begreber som forskellen mellem de nødvendige og de nuværende globale reduktioner af drivhusgasser samt behovet for klimatilpasning.
På samme måde som at unges viden og kompetencer på klima- og miljøområdet skal styrkes, mener DUF, at unges evne til at arbejde sammen i forpligtende fællesskaber om klimaudfordringer skal styrkes. Klima- og miljøudfordringerne kræver løsninger i stærke forpligtende fællesskaber. Stærke fællesskaber med og af unge er afgørende, hvis vi som samfund skal løse klima- og miljøudfordringerne.

Derfor mener DUF, at:

- Klima- og miljøproblemstillinger og bæredygtighed skal integreres i læseplaner og undervisningsmateriale på alle uddannelsestrin, hvor det er relevant, på tværs af fag og ikke blot i de naturvidenskabelige fag. Dette bør ske i samarbejde med studerende og undervisere.

Klima, miljø og økonomi
Klima- og miljøkriserne er ikke noget som enkeltindivider kan løse alene, der er et stort behov for systemiske løsninger. Økonomi spiller en stor rolle i at løse klima- og miljøkriserne. Det skyldes, at økonomiske incitamenter såsom afgifter, kvoter og tilskud kan være med til at skubbe på den grønne omstilling. Tab og skader i forbindelse med klima- og miljøkriserne skal anses som eksternaliteter, hvilket lande skal holde virksomheder (forurenere) ansvarlig for ud fra princippet om, at forureneren betaler. Problematikken ved at pålægge en skat på drivhusgasser i et enkelt land, er, at der kan komme CO2 lækage, hvor forureningen blot eksporteres til andre lande. Derfor er det vigtigt, at der etableres løsninger for at undgå dette problem. Samtidig er det vigtigt med en stor og folkelig opbakning til en ambitiøs grøn omstilling, og det kræver at det sker socialt retfærdigt. Det skal være i centrum af alle tiltag i den grønne omstilling.

Derfor mener DUF, at:

- Social retfærdighed skal være et kerneprincip for den grønne omstilling. Derfor skal lande og internationale strukturer sikre at deres tiltag er socialt retfærdige.
- Lande skal følge princippet om, at forureneren betaler. Derfor skal der pålægges skatter eller kvoter på udledning af drivhusgasser og miljøskadelig aktivitet. Det ville være optimalt på FN-niveau, men hvor det ikke er muligt, skal det ske gennem EU eller nationalstater. Dertil kommer at afgifter og kvoter skal derimod medvirke til, at virksomheder konkurrerer om at levere klimaneutrale og miljøvenlige løsninger hurtigst muligt.
- Ved afgifter og kvoter på EU eller nationalstatsniveau skal man tage højde for lækage af fx drivhusgasser. Det kan eventuelt ske gennem told på forurenende varer, der kommer udefra.
- Tiltagene skal også sikre ordentlige rammevilkår for virksomheder gennem tryghed for deres langsigtet planlægning, så de har sikkerhed omkring blandt andet subsidier og produktionsvilkår. Afgifter og kvoter kan samtidig sikre, at virksomhederne har et klart incitament til at udvikle og levere klimaneutrale og bæredygtige løsninger.
  Fossile og miljøskadende subsidier skal stoppes og bæredygtige alternativer skal i stedet støttes i højere grad.
- Internationale og nationale beslutninger bør bygge på en bred forståelse af bæredygtig udvikling, hvor økonomiske indikatorer suppleres af hensyn til klima, natur, miljø og menneskers trivsel.

Klimaforandringer handler om global retfærdighed
DUF mener grundlæggende, at klimaforandringerne og deres konsekvenser også er et spørgsmål om geografisk retfærdighed i verden. Det er i høj grad de industrialiserede lande i vesten, der bærer ansvaret for den menneskeskabte globale opvarmning, men det er udviklingslandene, der rammes hårdest af konsekvenserne som tørke, oversvømmelser og andre ekstreme vejrfænomener. Når Danmark og den vestlige verden har et særligt ansvar for at bekæmpe klimaforandringerne og afbøde deres konsekvenser, handler det således også om global retfærdighed mellem det globale syd og det globale nord. DUF mener, at også udviklingslandene skal have lov til at udvikle sig og industrialisere sig, på en bæredygtig måde. Det er ikke rimeligt, hvis udviklingslandenes mulighed for at udvikle sig begrænses, fordi de vestlige lande har haft en klimaskadelig adfærd alt for længe. DUF mener, at landene i verden skal bakkes op i at gøre det rigtige. Der er i dag en frygt for at give afkald på centrale klimabelastende markeder og industrier i nogle lande, fordi de har afgørende betydning for landenes økonomi og beskæftigelse. Det koster dem dyrt her og nu, hvis de skal

afvikle disse, men både de samfundsøkonomiske og økologiske omkostninger bliver langt dyrere på sigt, derfor har vi et ansvar for, at de lande bakkes op i at vælge de bæredygtige løsninger.

Derfor mener DUF, at:

- Der skal findes modeller for at omstille ikke bæredygtige markeder og industrier med afgørende betydning for landenes økonomi og beskæftigelse på en god måde, og de økonomiske omkostninger skal fordeles på en retfærdig måde. De industrialiserede lande må acceptere, at den grønne omstilling og hensynet til klimaet koster.
- Knowhow og investeringer i bæredygtige teknologier skal øges og gøres tilgængelige for alle verdens lande, der skal gøre mere for at bremse klimabelastningen globalt.
- Der skal indføres sanktioner imod de lande, der ikke lever op til deres forpligtelser i Paris-aftalen og i internationale aftaler indgået under biodiversitetskonventionen.
- Økonomisk ressourcestærke lande skal i højere grad bidrage med hjælp til klima- og miljøtilpasning i lande, som bliver hårdt ramt af klima- og miljøkriserne. Det kan fx ske gennem kompensation for miljøskade til udviklingslande eller bidrag til klimatilpasning.

Klima, miljø og forurening er også ligestilling og sundhed

Klima- og miljøkriserne påvirker sundhed og ligestilling negativt, særligt i det globale syd. For ligestilling er det vigtigt, at der tages hånd om klimaet, da klimaforandringer ofte rammer piger og kvinder hårdest. For eksempel i samfund, hvor der er begrænset adgang til rent drikkevand, er det ofte piger og kvinder, som går efter vand, og det tager tid fra andre aktiviteter såsom skolegang. Det er vigtigt for sundhed, at der tages hånd om klimaet, fordi klimaforandringer bidrager til større geografisk udbredelse af sygdomsbærende dyr og organismer, som øger smittefaren og risikoen for pandemier.

Derfor mener DUF, at:

- Klimatilpasning skal ske på en kønstransformativ måde for at skabe fokus på de bagvedliggende faktorer som kan føre til kønsulighed i internationale klimahandlingsplaner.